

tidendens Anhang under Nr. XXIII, Spalte 274—275, og vedtoges ved den derpaa foretagne Afstemning eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Loven vil derefter blive at tilfille Statsraadet.

Derefter bliver at foretage den Sag, som blev forbigaaet, nemlig den anden Sag paa Dagsordenen, der angaaer Forslag til Lov, hvorved det tillades Landboerne under Dyrtiden at indføre og falsholde Brød i Kjøbstæderne. Det er til 1ste Behandling, denne Sag foretages.

Indenrigsministeren: Som det ærede Thing vil have erfaret, havde jeg ikke noget Væsentligt mod det Lovforslag at erindre, som var kommet ind i Folkethinget, saaledes, som det oprindeligt var affattet, ei heller som det blev vedtaget som Følge af en stor Stemmesfleerhed ved 2den Behandling. Der var vel Gæt og Andet, som jeg kunde have ønsket anderledes, men det var ikke saa væsentligt, at jeg derfor skulde have havt nogen Betænkelse ved Lovforslaget, men saaledes som det er blevet omdannet ved 3die Behandling, troer jeg, at Sagen har faaet en ganske anden Skikkelse, der virkelig kan være meget betænkkelig. Det er nemlig der vedtaget, at Forslaget, som oprindeligt blot gik ud paa fri Indførsel af Rugbrød i en begrænset Tid, nu ogsaa skulde omfatte fri Indførsel af alle Slags Brød, altsaa ogsaa Hvedebrød. Det forekommer mig for det Første at gaae langt udenfor det, der var den væsentligste Grund til en saadan Lovs Udgivelse, nemlig Dyrtiden. Hvedebrød kan ikke henregnes til Nødvendighedsvarer; det er en Artikel, som fornemmelig nydes af den nogenlunde velhavende Deel af Befolkningen, altsaa er dets Indførsel fra Landet, til Skade for de bosiddende Bagere i Kjøbstæderne, dog særdeles betænkkelig. Her er naturligvis ikke Tale om at gjøre nogen Forandring i Grundlaget for Kjøbstadnæringen i Almindelighed eller for Bagernæringen i Særdeleshed; her er Tale om en temporair Undtagelse og denne synes mig, at man ved den endelige Afstemning i Sagen har udstrakt langt udover de Grændser, som den burde have efter den særegne Foran-

ledning til Loven. Det er vel bleven bemærket, at der er Mange i den arbejdende Klasse, som ikke have Raad til at skaffe sig daglige Maaltider af varm Mad, og derfor hjælpe sig med Kaffe, hvortil de spise et Stykke Hvedebrød, og at det derfor var for dem vigtigt, at Hvedebrød holdes i lav Pris; men dette Forbrug er dog noget i sig selv meget Ubethdeligt, og om det Stykke Hvedebrød, de spise til deres Kaffe, end er noget mindre, end det maaskee kunde være, naar fri Indførsel fra Landet var tilstede, kan dog ikke have stor Betydning. Jeg troer virkelig ogsaa, at man har overdrevet Begrebet om den Fordeel, som Consumenterne i Kjøbstæderne ville have af at faae denne Leilighed til at kjøbe af Landboerne; men i al Fald forekommer det mig at gaae udenfor Grændserne af den Anledning, der har været til den omhandlede Lovs Udgivelse, at ogsaa Hvedebrød maa frit indføres i Kjøbstæderne. Herved troer jeg ogsaa, at man udsætter sig i meget betænkkelig Grad for at lægge Bagerierne i Kjøbstæderne. Man kan tænke sig, at Enkelte i Nærheden af Kjøbstæderne bage Hvedebrød og der kunne falsholde det for en lavere Pris end Bagerne i Kjøbstæderne, dels paa Grund af den lavere Folkeløn, den lavere Huusleie af det Locale, man bruger til Ræringen, de lavere Communeafgifter, og at derved Bagerne kunne tabe saa meget i Afsetning, at de blive ødelagte. Hvad det angaaer, at det kun er en temporair Undtagelse, der skeer, saa maa jeg tilstaae, at jeg frygter for, at, naar man giver en saa udstrakt Frihed for et heelt Aar, som maaskee bliver gjældende til en Tid, hvor man ikke længere kan sige, Kornet er overordentlig dyrt, vil det være uanselig siden at blive af med det. Kjøbstadindvaanerne i det Hele ville vist heller ikke være tjente med, at Bagerne blive ødelagte, thi det er meget vigtigt for Brødforsyningen, at der er Bagere, som have en nogenlunde jevn og sikker Afsetning. Det er blandt Andet med Hensyn til Hvedebrødet vigtigt af den Grund, at det ikke kan taale at gjemmes længe. Det er nødvendigt, at man har en nogenlunde raff og sikker Afsetning derpaa, og dersom den er tabt, eller man begynder at frygte derfor, vil Forsyningen